

Τῆ Κε' τοῦ μηνὸς Μαρτίου
Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ καὶ
ἀειπαρθενοῦ Μαρίας

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
Ἰωαννοῦ (1821).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τῶ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω

σις ο Υι ος τῶ Θε ου Υι ος της Παρ θε νῶ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σθ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Ἁ Κε ρθ.

Ο με γας Στρατη γος των α ὕ λων ταγμα των
 εις πο λιν Να ζα ρετ ε πι στας Βα σι λε α μη
 νυ ει συ α α χρα ντε των αι ω νων και
 Κυ υ ρι ον Χαι ρε λε ε γων σοι ευ λο γη με
 νη Μα ρι α α κα τα α ληπτον και α νερ μη
 νευ τον θαυ μα βρο των η α να κλησις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Σ ἡ με ρον α πα σα α κτι σις α γα αλ λε ται
ο τι το χαι ρε σοι οι φω νει Αρ χα αγ γε λος ευ
λο γη με νη συ σε μνη και α χρα ντε Πα α να μω ω
με ση με ρον τσ ο φε ω ως α μαυ ρσ ται το φρου ν
αγ μα α ρας γαρ δι α λε λυ υ ται τσ Προ πα το
ρος συν δεσμος δι ο και κα τα παν τα βο ω μεν
σοι χαι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ἦχος Δι ς

Γ α βρι ηλ εξ ς ρα νσ το χαι ρε κρα ζει τη
σε μνη ο τι συλ λη ψη εν γα στρι τον προ αι
ω νι ον θε ον τον δι α λο γσ τα πε ρα τα
συ στη σα με νον ο θεν Μα ρι αμ α πε
φθε ε γγε ε το α νανδρος ει μι και πω ως τε ε

ξω Υι ον ^{Πα} α σπορον γο νην τις ε ω ω ρα α κεν ^{Δι}
 και ερ μη νευ ων ε λε γεν ο Αγ γε ε λος ^{Δι} τη Θε
^{Πα} ο το κω και Παρ θε ε νω ^{Δι} ε λε ευ σε
 ται αι αι σοι ^{Δι} Α γι ι ον Πνε ε ευ μα ^{Δι} και δυ να
 μις Υ ψι στ ε πι σκι α α σει σοι ^{Δι}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

^{Πα} **Α** πε στα λη Γα βρι ηλ ^{Δι} προς την Παρ θε νον
 και α γνην ^{Πα} και ε μη νυ σεν αυ τη ^{Δι} την α νε
 κλα λη τον χα ραν ^{Πα} ο τι α σπο ρως συ λλη ψη και
 ου φθα ρη η ση ^{Δι} τε ξη γαρ Υι ον ^{Δι} τον προ
 αι ω ω νων Θε ον ^{Πα} και σω σει τον λα ον ^{Δι} εκ των
 πται σμα α των αυ των ^{Δι} και μαρ τυ ρει ο πεμ ψας με ει
 πει ει ει ν σοι ^{Πα} Ευ λο γη με νη το χαι αι ρε ^{Δι}
 Παρ θε ε νος τι ι ι κτεις ^{Δι} και με ε τα το ο
 ο κον ^{Πα} πα λιν με νεις Παρ θε ε ε ε νος ^{Δι}

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⁶ ⁷ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η8 μ8 8

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ⁶ ⁷ ως χο ο ο ο ο ο8 το ο ο
 ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ ⁷

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ ⁷

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ⁶ ⁷ και κα α θα αρ σει ^Δ ⁸ ²
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ ⁸ ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς 145 (95).

Ἦχος Βου

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η

με ε ρας το σω ω τη ρι ον τθ Θε ο ημων

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η
 με ε ρας το σω ω τη ρι ον τϑ Θε υ ημων
Α να γγει λα τε εν τοις ε θνε σι την δο ξαν αυ
 τϑ εν πα σι τοις λα οις τα θαυ μα σια αυ
 τϑ
Ε υ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με
 ε ρας το σω ω τη ρι ο ον τϑ Θε ου η
 μω ω ω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

ᾠχος Δι-θ

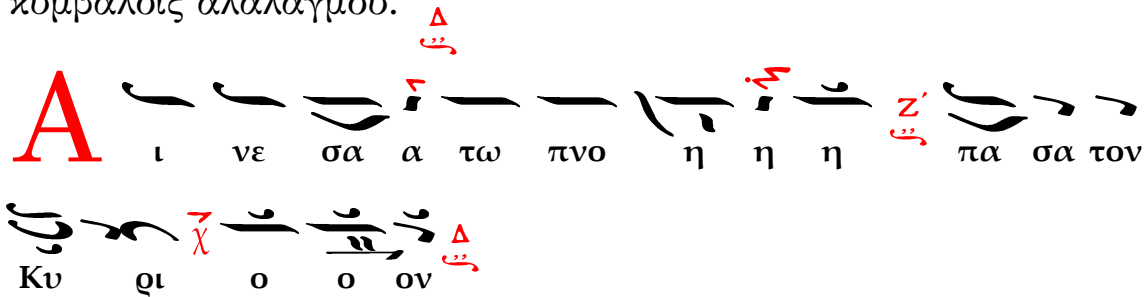
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(α' 39-49, 56)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

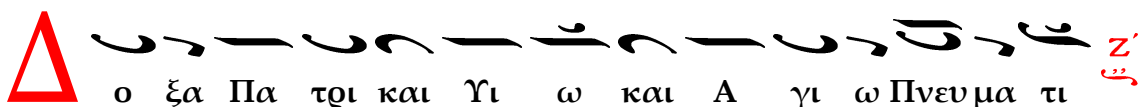

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι - θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θεοτοκοκπρεσβειαις ελεημον

εξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αιωνων

Αμην Ταις της Θεοτοκοκπρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

εξαλειψον το ανομημα μου

Ευαγγελιζεται ο Γαβριηλ τη Κεχαρι

τω με ενηση η η η η με ε ε ε ρον

χαιρε ανυμφευτε κορη και αι αι αι απει

ρο ο γα α α με μη κατα πλαγης τη ξε

νη η μη μο ορ φη μη δε δει λι α της Αρ χα γ γε ε

λο ος ει ει ει μι ο φισ ε ξη πα τη σεν Ευ

αν πο ο τε νυν ευαγγελιζομαι σοι οι την χα α

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν. (δίς)

Τροπάρια.

Ὁ Λαός.

Ἀδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἄκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰ γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον· εὔρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὔρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἢ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὔσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἢ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων, δόξης ἀξίωσον. (δίς)

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν, καθ' ὃν

ἀναφανήσεται, ἢ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ πῶς τοῦτον
τέξομαι, παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθέने, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς
σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ
δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους τρυφῆς, τῆς
θείας ἐξωστράκισται· διό περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν
ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί
με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με
Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν. Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ο Λο γος τ̣ε Θε ο ε πι γης νυν κα α τη ηλ
θεν ο Α γγε λος βο ων τη Παρ θε νω ε ε πε ε στη
χαι ρε Ευ λο γη με νη η την σφρα γι δα φυ υ λα
ξα α σα εν μη τρα δε ξα με ε νη τον προ αι ω νων
Λο γον και αι Κυ ρι ι ον ι να εκ πλα νης σω ση
ως Θε ος το γε νος των α αν θρω ω πων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μὲ τέλος: το γε νος των α αν θρω πω ω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ
τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν,
Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·

χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις·

χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·

χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·

χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·

χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·

χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. ᾠγγειλεν Ὑῖὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,

Πατρὸς μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν
ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Ὑῖὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

*

(εἰ βούλει, εἰπέ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἡμέρας)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πελαγίας, Θεοδοσίας
καὶ Δούλης, ἐν Καισαρείᾳ Παλαιστίνης ξίφει τελειωθεισῶν. (†361)

Στίχ. Θεοδοσία καὶ Πελαγία ξίφει,

Πέλαγος εὖρον δωρεῶν Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Δημίου τινός, ὅστις πιστεύσας εἰς τὸν
Χριστόν, καὶ βληθεὶς ἐν ζοφώδει φυλακῇ, τελειοῦται.

Στίχ. Είρκτην σκοτεινήν δήμιος κατεκρίθη,
Γνοὺς Χριστόν, ἐξάγοντα φῶς ἀπὸ σκότους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεννουφίου τοῦ ἐκ Νιτρίας σημειοφόρου, ἐν τῇ ἐν Θεσσαλονίκη μονῇ Λατόμου τελειωθέντος. **(θ' αἰ.)**

Στίχ. Τὸ σῆμα κρύπτει σῶμα τοῦ Σεννουφίου,
Σημεῖα τοῦ δείξαντος ἐν βίῳ ξένα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Τίμωνος τοῦ ἐγκλείστου, Ἡσαΐου, Ἐφραΐμ, Ἱερεμίου, Γεωργίου, Ἰωάννου, Χαρίτωνος, Ἀττικοῦ καὶ Γρηγορίου, πνευματικῶν μαθητῶν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου πατριάρχου Ἀντιοχείας. **(ι' αἰ.)**

Στίχ. Χριστόν φέροντες ἐν καρδίᾳ πατέρες,
Τέκνα γνήσια δείκνυνται Χριστοφόρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων σξβ' **(262)** μαρτύρων ἐν Ῥώμῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κουϊρίνου **(Quirinus)** τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου β' ἀθλήσαντος. **(~†269)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, ἐπισκόπου Σιρμίου **(Mitrovica)** τῆς Παννονίας. **(†304)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Καιμίνου **(Caimin)**, ἐπισκόπου-ἡγουμένου Ἴνιδος Κεάλτρας **(Inis Cealtra)** ἐν Ἴρλανδίᾳ. **(†653)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐμβέρτου **(Humbert)**, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Ἀμάνδου **(Amandus)** καὶ συνδρομητοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἴδρουσιν τῆς μονῆς Μαρολλῶν **(Marolles)** ἐν Βελγίῳ. **(~†680)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἑρμενλάνδου **(Hermenland)**, ἱερομονάχου ἐν Φοντενέλλῃ **(Fontenelle)**, καὶ μεθ' ἑτέρων δώδεκα συνιδρυτοῦ μονῆς ἐν τῇ νήσῳ Ἰνδρέτῃ **(Aindre)** ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Λίγηρος ποταμοῦ ἐν Γαλλίᾳ. **(~†720)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Βαροντίου **(Barontius)** καὶ Δεσιδερίου **(Desiderius)**, ἐρημιτῶν πλησίον τῆς Πιστορίας **(Pistoria)** ἐν Ἰταλίᾳ. **(~†725)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Κεννόχης **(Kenocho)**, μονασάσης ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Φίφης **(Fife)** ἐν Σκωτίᾳ. **(†1007)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Αἰβόλδου **(Ælfwold)**, ἐπισκόπου Σερβόνης **(Sherborne)** ἐν νοτίῳ Ἀγγλίᾳ. **(†1058)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου τοῦ ἐν Κιέβῳ. **(†1855)**

Στίχ. Ζήσας ὁ Παρθένιος ἐν παρθενίᾳ,
Χορῶ συνήφθη θείων χριστοπαρθένων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ

ὁμολογητοῦ Τύχωνος, πατριάρχου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν
Ῥωσιῶν. (†1925)

Στίχ. Παθὼν πάμπολλα δι' ἀγάπην Κυρίου,
Τύχων τέτευχε γλυκέος Παραδείσου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

(Τῆς ἑορτῆς).

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστην συλ ληψιν

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη συλ λη ψεισ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

O κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο ο
νθ θε ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλ θεν I

η σος ο ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα

λα μη και δι ε σω ω σε τας κραυ γα ζοντας δο ξα

Χρι στε τη δυ να μει σα

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων

θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οις υ μν σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ ς΄

Ε βο η η σε προ τυ πων την τα φη η ην

τη ην τρι η μερον ο προ φη η η η η της

Ι ω νας εν τω κη η η τει ει δε ο μενος

εκ φθο ρας με ρυ υ σαι Ι η σα βα σι λευτωνδυ

να μεων

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὲς οὐ φρονεῖς παρά τὸν κτισθῆς ἀλλὰ πύροσ ἀπειλῆν ἀνδρῶσ πατησάντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνησ τῶσ πατηρῶσ Κυριοσ καὶ Θεοσ εὐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ακουε κορη Παρθενά γνηεῖ πατωδῆ οὐ Γαβριηλ βουλήν ὑψιστῆσ ἀρχαῖσ ἀληθινην γενεσ πρὸσ ὑποδοχὴν ετοίμη Θεοῦ διὰ σοῦ γὰρ ὁ ὁ ἀχωρητοσ βροτοῖσ ἀνασραφησε εταίριο καὶ χαίρων βωεὺ λογειτε παντατα ἐργα Κυριοσ τον Κυριοσ οσ οσ οσ ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοισ μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον ἑξάκις καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Ω^{B8} ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
τω ω μη δα μως χει ρα μυ η η των χει λη δε πι ζων

τη Θε ο το κω α σι γη η τως φω νη ην τσ Α
γγε λσ α α να μελ πον τα εν α γαλ λι α σει

βο α τω χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με
τα σσ

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Υ περ εν νοι αν συλ λα βσ σα Θε ον της
φυ υ σε ε ως θε σμς ε λα θες Κο ο ρη σου γαρ

εν τω τικ τειν τα μη τε ε ρων δι ε εδ ρας
στη η φυ σις περ κα θε στη κυ ι α ο θεν ε πα

Ξι ως ακρις και ρε κεχαριτωμενη ο Κυ

ριος μετασης

Ευαγγελιιζηχαρανμεγααλην

αινειτεεουρανοιθεστηνδοξααν

Πωςπηγαζειςγαλαπαρθενεαγνηου

φεερεινεξειπεινγλωσσαβροτειειαξενον

γαρφυσεωςεπειδειεικνυσαιπραγμανο

μιιμγονηςορωςυπερβαιαινονοθενεπα

Ξι ως ακρις και ρε κεχαριτωμενη ο Κυ

ριος μετασης

Ευαγγελιιζηχαρανμεγααλην

αινειτεεουρανοιθεστηνδοξααν

Μυστικωσαιςιεροτευκτοιςγραφαιςλα

λειειτεεπερισθητηγψιιστικλιμα

καγαρπαλαιιακωβσεπροτυπασαν

ιδωνεφηβασισθεουααυτηοθενεπα

Ξι ως ακριβως και ρεκεχαριτωμενη ο Κυ

ριος μετασης

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι

Ευαγγελι ιζηγη χαραν μεγαλην

αινει ειτε ουρανοι Θεστην δοξαν

Θαυμαστω Ιεροφαντη Μωσει η

βαατος και το πυρεδει ξετε ερας ζητων

δετο περας εις διααβασιν χροον εν

κοορηα γνη εφηκατο πτε ευσω ηως Θεο

το κωλεχθει η και ρεκεχαριτωμενη ο Κυ

ριος μετασης

Και νυν και αι ει και εις τας αιωνας

των αιωνων αμην

Ευαγγελι ιζηγη χαραν μεγαλην

αινει ειτε ουρανοι Θεστην δοξαν

Δ α νι ηλ σε ο ρος κα λει νο η τον γεν
 νη η τρι ι αν Θε ου ο Η σα ι ι ας βλε πει δε
 ως πο κον Γε δε ω ων ο Δα βι ιδ δε α γι
 ι α σμα φα ασκει πυ λην δε σε α αλλος ο δε Γα
 βρι ηλ σοικραυ γα ζει χαι ρε κε χα ρι τω με νη
 ο Κυ ρι ος με τα σθ

Καταβασία. Ὁδὴ θ'

Ε υ α γγε λι ι ζα γη χα ραν με γα α λην
 αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν
Ω ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μως χει ρα μ η η των χει λη δε πι
 ζων τη Θε ο το κω α σι γη η τως φω νη ην
 τσ αγ γε λσ α α να μελ ποντα εν α γαλ λι α
 σει βο α τω χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι
 ος με τα σθ

Ε υ α γγε λι ι ι ι ζα γη χα α ραν με ε

γα α α α λην αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου
 τη ην δο ο ο ξα αν
Ω ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω
 ω ψαυ ε ε τω ω μη δα α μως χει ειρ α μυ υ η
 η η τωων χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο
 το κω ω α σι γη η η τωως φω νη η η ην
 τδ αγ γε ε ε λδ α α να μελ πο ο ντα α
Πα εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α τω ω
Δι χαι αι ρε ε κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Βδ ο ο Κυ υ ρι ι ο ος με ε τα α σδ δ δ δ δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Α γγε λι κων Δυ να α με ων Στρα τη η
 γος α α πεστα α λη εκ Θε δ Πα αν το κρα α το
 ρος προς Α α γνην και αι Παρθε ε νον ευ α γγε λι

σα ασθαι ξε ε νον και α α πορ ρη η τον θα αυ μα
ο τι Θε ος ως α ανθρωπος εξ α αυ της βρε ε
φωργει ει ται α νευ σπο ρα α ασ α να πλατ των
βρο τει ον α απαν γε ε νος λα οι ευ α γγε
λι ι ζεσθε την α α να πλαα σινκο ο σμθ

Ὅμοιον.

Xαι ρε κα τα ρας λυ υ τρω σις τδ Α α δαμ
Θε ε ο το ο κε και ρε σε μνη Μη τρο ο θε ε
και ρε εμ ψυ υ χε βα α τε και ρε λαμ πας και αι ρε
θρο ο νε και ρε κλι μα αξ και πυ υ λη και ρε
το θει ον ο ο χη μα και ρε κβ φη η νε φε ε
λη και ρε να ε ε ε ε ε και ρε στα μνε παγ
χου σε και αι ρε ο ο ρος και ρε σκη νη και
τρα α πε ζα και ρε Ευ α ασ η λυ υ σις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Η Στιχολογία (Ψαλμοί ρμη', ρμθ').

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη
 αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
 το υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων
 τωσαντο ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν
 τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Εστησεν αυτα εις τον αιωνα και εις τον αι
ωνα ταιωνος προσταγμα εθετο και ου
παρελευσεται

Αινειτε τον Κυριον εκ της γης δρακοντες και
πασαι αβυσσοι

Πυρ χαλαζαχιων κρυσταλλος πνευμα και
γιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου

Ταορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρπο
φοοορα και πασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη ερπετα
και πετεινα πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχον
τες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι μετα
νεωτερων αινεσασαν το ονομα
Κυριου οτι υψωθη το ονομα αυ

τῷ μο νῷ

Η ἐξομολογήσῃς αὐτῷ ἐπιγῆς καὶ οὐ

ρα νῷ καὶ ὑψώσῃς κεφαλᾶς αὐτοῦ

Υ μνος πασι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς

Ἰσραὴλ ἵνα ἐγγιζόντι αὐτῷ

Α σάτε τῷ Κυρίῳ ἁσμά καὶ νῶν ἡ

νεσίς αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ἰαοσίων

Ε υφρανθήτω Ἰσραὴλ ἡ ἐπιτωποῖησαν

τι αὐτὸν καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθη

σαν ἐπιτωβασίλει αὐτῶν

Α ἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν

χορῷ ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτήρῳ ἰωψαλατῶ

σαν αὐτῷ

Ο τι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐ

τοῦ καὶ ὑψώσῃς εἰς ἐνσωτηρία

Κ αὐχῆσονται ὀσίοι ἐνδοξῆ καὶ ἀγαλλί

α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τθ Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε

λεγ μς εν τοις λα οις

Τ ου δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπ τον δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς 8

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ τς

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρετ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἄδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἄγνη.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίω καὶ κιθάρα.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὄφθῆσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και
Αγιω Πνευματι

Και νυν υνκαι αει και εις τους αιωνας
των αιωνων ααμην

Το αιωωωω νοσ μυστη ηηηη
ριιιιι ον ανακαλυυυυπτεται
σηηη μεεεερον και ο Υιος οος τθ
Θεεε Υιος ανθρωωπου γινεεεται

ι να τῶ χει ρο νος με ε τα λα α βων με τα
 δω ω ω ω μοι οι οι οι τῶ βελ τι ι ι ι ο ο ο
 ο νος ε ψευ σθη πα λαι Α α δαμ και θε
 ος ε πι θυ μη η η η σας ου γε ε ε ε ε
 γο ο ο ο νεν ανθρωπος γι νε ε ται Θε ε ος
 ι ι ι ι να Θε ε ε ον τον Α δα αμ α περ
 γα α α ση ται ευ φραι νε σθω η η η
 κτι ι ι σις χο ρευ ε τω ω ω η φυ υ υ
 υ υ σι ις ο τι αρ χαγγε λος Πααρ θε ε ε νω
 με τα δε ε ε ε ε ρς πα ρι ι ι ι στα α α α
 ται και το χαι αι ρε ε ε κο μι ι ζει της
 λυ πη η ης αν τι ι θε ε ε ε τον ο δι
 α σπλαγχνα ε ε λε ε ε ρς ε ναν θρω πη σας Θε
 ος η μων δο ο ο ο ξα α α σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε δο

ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με γα

α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νης Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θε με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ει ν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ο

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τσ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
 σις ο γι ος τσ Θε ου γι ος της Παρ θε νσ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σσ ς ς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, τὸ κριμὰ σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. (οα΄ 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (οα΄ 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (Γε΄ 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβυταις Θεοτοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ
στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (σα' 6)

Σωσον η μας ας Υι ε ε Θε ου ο δι η
μας σαρκω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι
α

Στίχ. β'. Ἁγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σωσον η μας ας Υι ε ε Θε ου ο δι η
μας σαρκω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι
α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ
παρασιωπήσεται. (ρθ' 3)

Σωσον η μας ας Υι ε ε Θε ου ο δι η
μας σαρκω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης. (σα' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η
μας σαρ κω θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

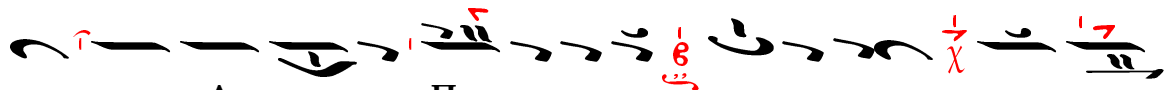
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

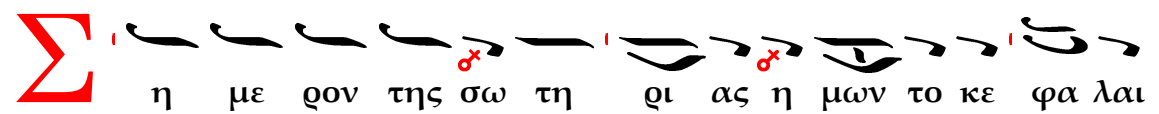
 ας

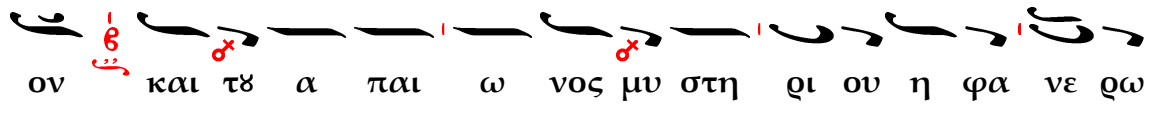
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

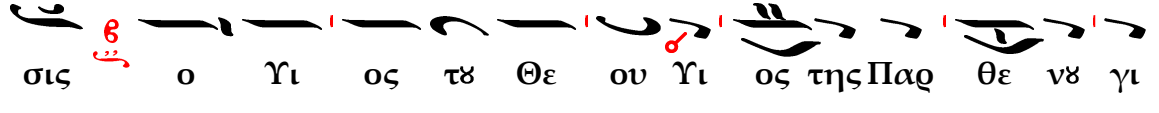
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς οα' (71).

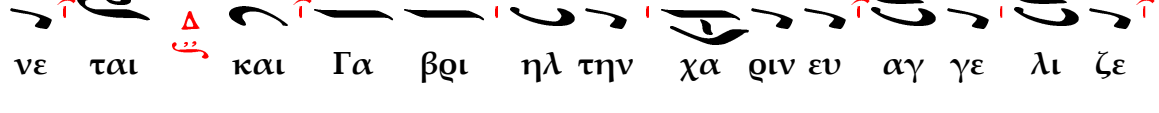
Ἦχος Δι-Θ.

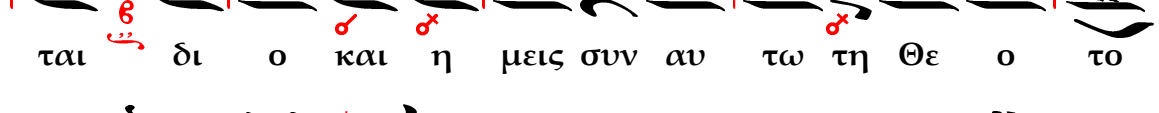
Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
(οα' 17)

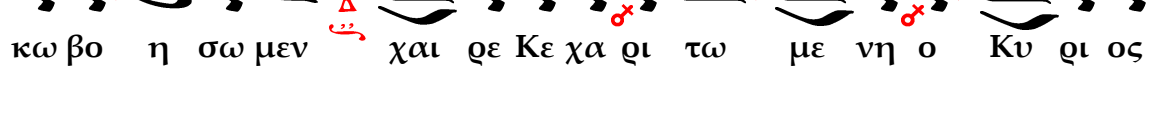

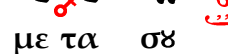
 Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι

 ον και τ ε α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω

 σις ο Υι ος τ ε Θε ου Υι ος της Παρ θε ν ε γι

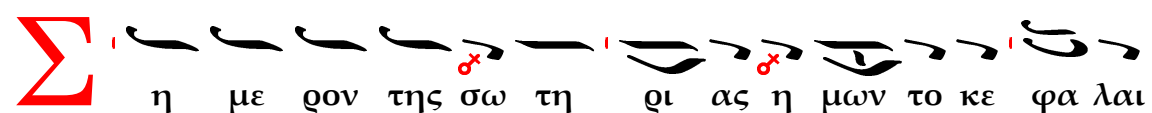
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε

 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το

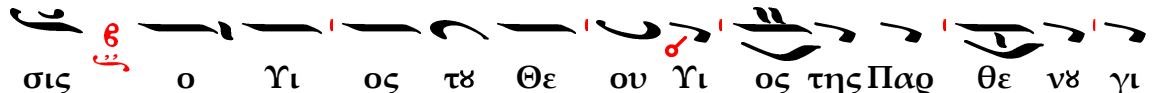
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

 με τα σ

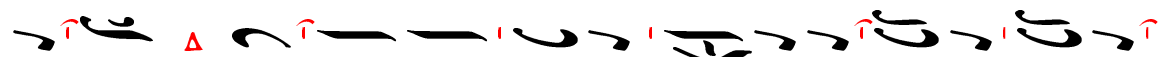
Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος. (οα' 18)

 Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι

 ον και τ ε α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω

 σις ο Υι ος τ ε Θε ου Υι ος της Παρ θε ν ε γι

 νε ται ^Δ και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε

 ται ^ε δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το

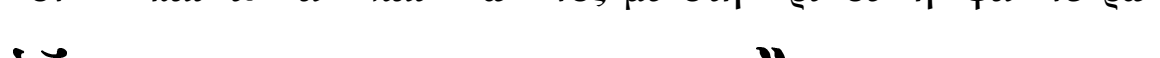
 κω βο η σω μεν ^Δ χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

 με τα σθ ^ε

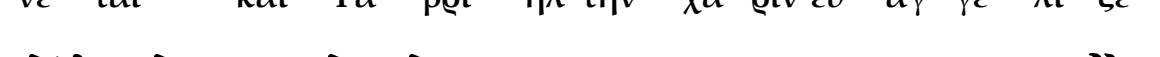
Στίχ. γ΄. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (σα΄ 19)

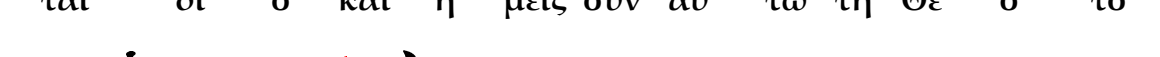

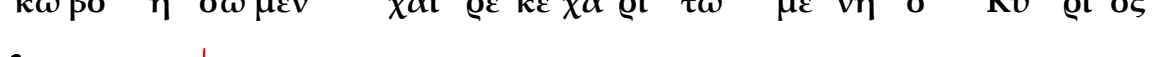
Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι

 ον ^ε και τδ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω

 σις ^ε ο Υι ος τδ Θε ου Υι ος της Παρ θε νδ γι

 νε ται ^Δ και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε

 ται ^ε δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το

 κω βο η σω μεν ^Δ χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

 με τα σθ ^χ ς ς ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - ς

Ε υ α γγε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η

 με ε ε ρας ^Δ το σω τη ρι ον τδ Θε ου ου η

μων σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο δι η

μα α α ας σαρ κω θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

Ση με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι

ον και τῶ πα ι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω

σις ο Υι ος τῶ Θε ου Υι ος της Πατ θε νῶ γι

νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε

ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το

κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σῶ

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη

τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μης

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ οο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α γι
ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α α α
χα α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
Δι
ος

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ΄ Γα ϕ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μὲ τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ ε
πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δού λησ αυ τῆ ἰ δου γαρ α πο τῶ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Mε γα λυ νει η ψυ χη η μϑ τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μϑ ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μϑ

ΧΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τϑ και το

ε λε ος αυ τϑ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

βϑ με ε νοις αυ τον

Mε γα λυ νει η ψυ χη η μϑ τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μϑ ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μϑ ϑ ϑ ϑ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 11-18)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

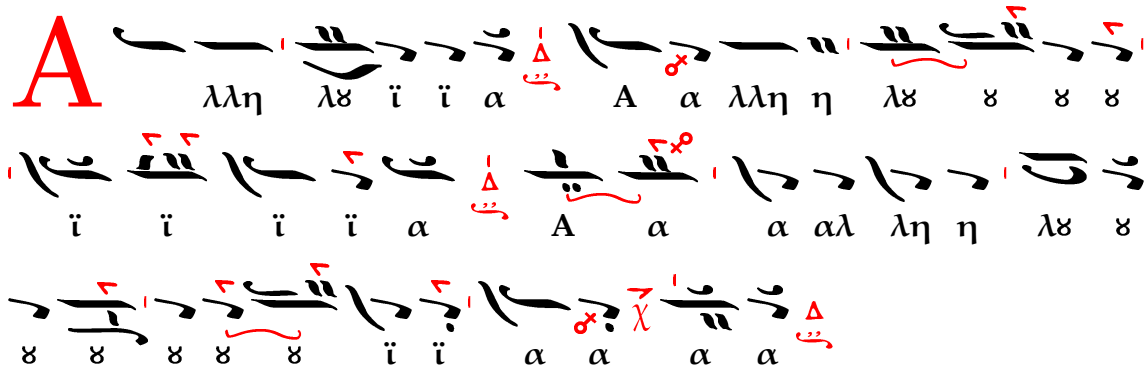
Ἀδελφοί, ὅ τε ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ»· καὶ πάλιν· «Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδιά» κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου

καταργήση τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραάμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς «ἀδελφοῖς» ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς οα').

Ἦχος Δι-θ.

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α
Χ Κατα βη σε ται ως υ ε τος ε πι πο κον και
 ω σει στα γων η στα ζϑ σα ε πι τη ην γην
A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α
Χ Εσται το ο νο μα Αυ τϑ ευ λο γη με νον
 εις τϑς αι ω νας προ τϑ η λι ϑ δι α με νει το
 ο νο ο μα A αυ τϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. α' 24-38).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἴόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεληφύια υἴον ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

O ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει

ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

τρι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα

α α α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α

α α υ μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα
α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο θω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α

αν

Ω η ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι το ον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α Δ

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα Δ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

και ἄλλως:

οι Κυρι ι ι ε ε ε

γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και

ρυ υ ση ης μϛ

α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε

ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ

ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϛ πνε ευ μα το ο ο ος οϛ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης οσαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

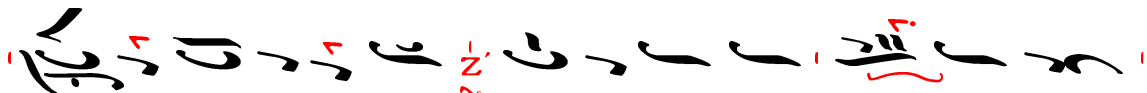
νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι οσαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α μη η ην

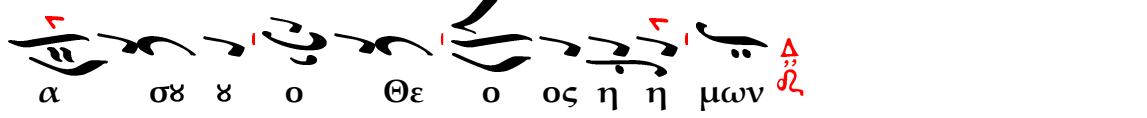
Σ ε υ μνϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο

 γ ρ ρ ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι ς ρ ρ μεν

 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

 α σ ρ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A

 γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ρ ρ ρ ρ

 Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω

 μα α α α α μ ρ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η μ ρ και ρυ υ υ ς η η η ης

 μ ρ

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος Βου

E

 υ α γγε λι ι ι ι ζ γη χα α ραν με ε

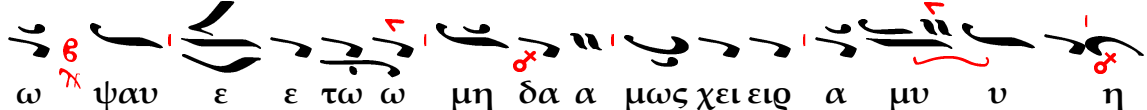
 γα α α α λην αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου

 τη ην δο ο ο ξα αν

Ω

 ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω

 ω ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ειρ α μυ υ η

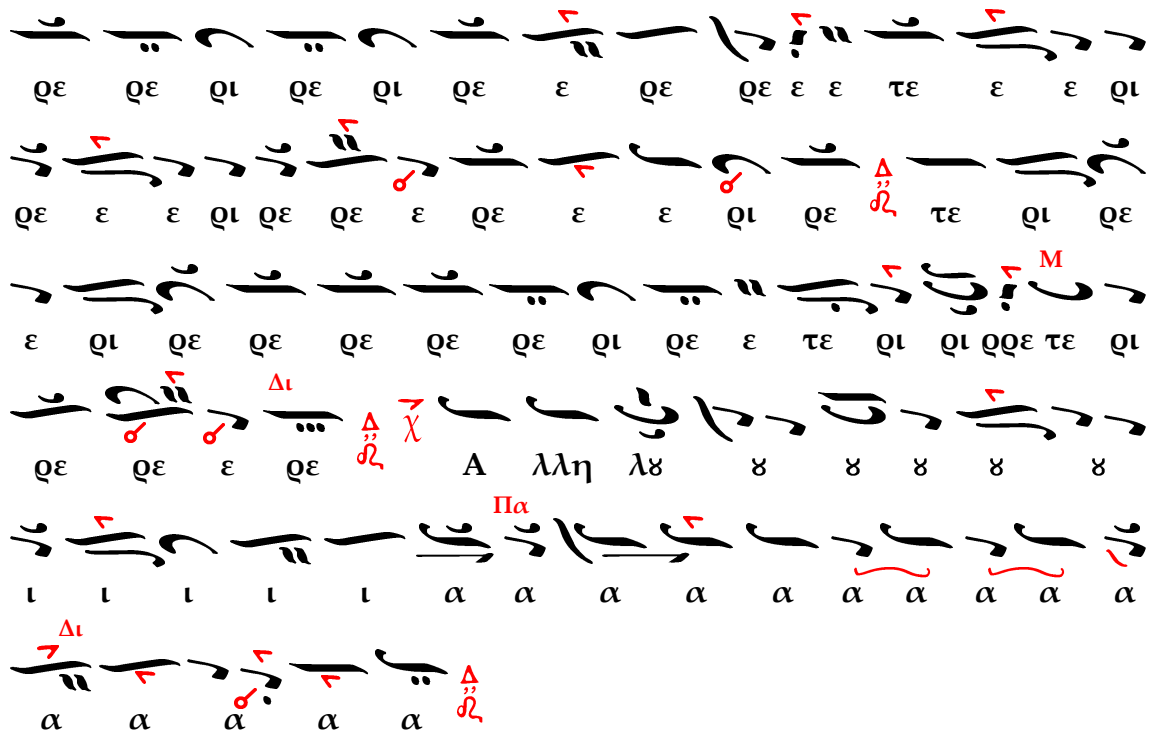
η η τωων χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο
 το κω ω α σι γη η η τωως φω νη η η ην
 τσ αγ γε ε ε λσ α α να μελ πο ο ντα α
 Πα
 εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α τω ω
 Δι
 χαι αι ρε ε κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Βσ
 ο ο Κυ υ ρι ι ο ος με ε τα α σσ ς ς ς ς

Κοινωνικὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κῦρ - Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἐξήγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Πα
 Ε ξε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Δι
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Δι
 α α ε ξε λε ε ξα το ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ
 Νη
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
 Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ος
 τη η η η ην Σι ι ι ι ι ι ι ι ι

τη η η ην Σι ι ω ω ων ^{Δι} η η ρε ε ε ε
 ε πι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σα η
 ρε τι σα το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ^{Δι} α α α α α α α α Α α
 αυ τη η η η η η η ην ^{Δι} εις κα α α
 α τοι οι εις κα α τοι κι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α αν ε ε ε ε εις κα τοι κι α αν ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α κα
 τοι κι ι αν ε ε αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι}
^{Πα} ρα α α α α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε ε ε
 λιε ρα α λιε ρα α ρα α α λιε λιε ρα ρα ρα
 α α λιε ^{Δι} Α α α λιε ρα α α α λιε ε ε
 ε ρα ^{Δι} τεμ τε λιε ρα ρα α λιε ^{Δι} Ε ρρε τε ρε ρε

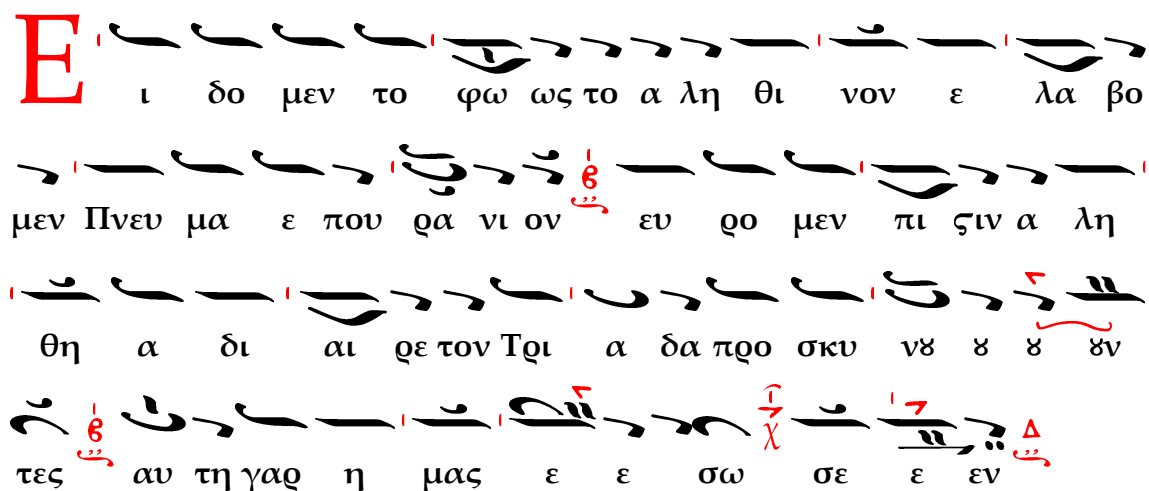

 ρε ρε ρι ρε ρι ρε ε ρε ρε ε ε τε ε ε ρι
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ε ε ρι ρε τε ρι ρε
 ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρι ρε ε τε ρι ρι ρρε τε ρι
 ρε ρε ε ρε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι ι ι α α α α α α α α α
 α α α α α

Ἐξηγήθη ζ' Ἰαν. , βιβ' , ἀντεγράφη ιδ' Φεβρ. , βιγ' .

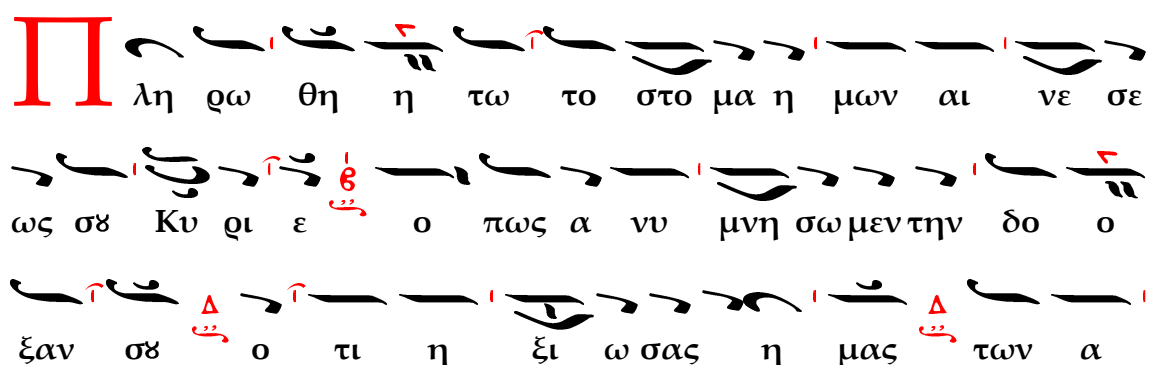
[Ἡ γραμμή ἐντὸς τῶν ἀγκίστρων δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πρωτότυπον, συνεπληρώθη δὲ παρ' ἐμοῦ.] I.A.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τ αι παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω

σις ο Υι ος τῶ Θε ου Υι ος της Παρ θε νῶ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σ

Τὸ Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Ἦχος πᾶσι Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σῶ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χῶ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.
 Δοξολογία, Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Δοξα α σοι τω δει ει ξαν τι το ο

φω ω ω ως δο ξα α εν υ υ ψι ι ι στοις Θε
 ε ε ω ω και ε πι γη ης ει ει ρη η η η
 νη εν αν θρω ω ποις ε ευ δο ο κι α α
Υ μνϝ ϝ με εν σε ευ λο γϝ ϝ ϝ
 με ε εν σε προσκυ νϝ μεν σε δο ξο λο γϝ
 ϝ μεν σε ευ χα ρι στϝ με εν σοι δι
 α την με γα α α λη ην σϝ ϝ δο ξαν
Π ρο σδε ξαι την δε ε ε η η σιν η μω ω
 ων ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι ω
 ω ω ω ων τϝ Πα α τρο ο ο ο ος και ε
Π λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ι ι ε
 ε ε ο Θε ο ο ο ος τω ων Πα τε ε ε
 ρω ω ων η η η μω ων και αι νε ε τον και
 δε δο ο ξα α σμε ε ε νο ον το ο νο μα α
 α σϝ ϝ εις τϝ αι ω ω ω να ας α α μη ην

Ε^{Κε} υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι Κυ
υ ρι ι ι ε ^{Πα} δι ι δα α ξο ο ον με ε ^{Πα} τα
δι και ω ω ω μα τα α α α σθ ^Π
Π^{Πα} α ρα α α α α α τει ει ει πα
ρα α τει ει νον ^{Πα} το ε λε ο ο ο ο ος
σθ τοις γι νω ω ω ω ω ω σκου σι ι ι σε ^{Κε}
Α^{Πα} γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ος ^{Κε}
ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ο ος α θα α α α
α να α α α τος ^{Πα} ε λε η σον η η η
μα α α α α α α α α ας ^Π (ἄπαξ)

Καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις:

- Ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἐκάστην δέησιν.
- Ὁ διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός), τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη (γ’).

Ὁ διάκονος:

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ **μονὴν**) καὶ τὴν πόλιν (ἢ **χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον**) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ’ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (μ’, **ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ**).

Ὁ διάκονος:

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην:

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῇ Ἐκκλησίᾳ πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτὸς πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν πίστει δεομένων σου ἐκτενῶς. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ’ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντα, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ἀξιόους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ

σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ὁ Πα
με ε γα α ας Στρα α τη η γο ο ος τω ων
α α υ υ υ υ υ λω ων Α α α γγε ε ε ε
ε λων εις πο λι ιν Να α ζα α α ρε ετ ε ε
πι ι στα α α ας Βα α σι ι ι λε ε ε ε ε
α μη νυ ει σοι ο ι ο ι Α χρα α αν τε των αι ω
ω ω ω νω ω ων και αι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο
ον Χαι ρε ε ε λε ε γω ω ω ων σοι ευ λο
ο γη η με ε ε ε νη η Μα α α ρι ι ι ι
ι α α κα τα α α λη η η η η πτον και
α νε ε ερ μη η νε ευ τον βα α α α θος

Πα
βρο τω ων η η η α να ακληη σι ι ι ις Δ
βρο τω ων η η η α να ακληη σι ι ι ις Δ